

Catalunya

► Juliol-Agost 2003 • VIII època • número 44 • DLB 36.887-92 • 0,50 euros • www.cgt.es/cgtcatalunya

Els carrers de Morfeu

Lucca Casarini
(Global 0, novembre 2002)

«Don't hate the media, become the media» (No odiïs els mitjans de comunicació, converteix-te en mitjà). Si hi hagués una classificació dels eslògans del nou moviment global, aquest lema ocuparia el segon lloc, just darrere d'«Un altre món és possible», dit, repetit i traduït des de fa dos anys en tots els idiomes presents al planeta (...).

«Become the media» té un sabor completament diferent. És més fred i nòrdic, sens dubte metàl·lic i digital, i en absolut 'politically correct', ni tan sols pel que fa als moviments anteriors, que han crescut odiant els mitjans i, al mateix temps, no obstant això, han continuat vivint aterrits per aquests.

En vuit paraules queden contingudes dues accions complementàries que descriuen la trajectòria d'una de les onades que ha trencat els discs: odiar els mitjans, alguna cosa natural i «objectiu» quan, com succeeix avui, aquests compleixen la tasca de crear l'Imperi, constituint a partir d'aquest una realitat que pugui injectar-se directament en els cervells dels controlats, no és suficient. És el punt de partida, però per derrotar-los cal «ser ells».

Convertir-se en 'media' significa acceptar el desafiament, movent-se en un camp de batalla. El problema consisteix en el fet que el 'media', el mitjà, és al mateix temps una arma i un espai públic. Tal vegada si evitéssim considerar-lo massa com un espai públic el 'media' seria més útil en la lluita per la democràcia. Mai abans com en els nostres dies aquest terme, democràcia, no s'ha presentat més buit, més incert: d'una banda, la democràcia (fictícia) de l'Imperi, amb els seus parlaments, tribunals, oficines de reclamacions i «X» escrites en les paperetes de tant en tant. D'altra banda, la democràcia (desconeguda) de la multitud que tracta de crear nous espais públics. En la societat tecnològica de la informació, sovint això ha originat una confusió entre el 'media' i l'objectiu. El 'media' no és democràtic, no pot ser-ho. El 'media' serveix per disparar, per combatre, està amb una de les parts. No obstant això, el conjunt de les accions que contribueix a crear pot conquerir elements de nova democràcia. El que tots necessitem és continuar fent anar els 'media' per inventar-los, per utilitzar-los millor en la batalla. En cas contrari, correm el risc de reduir una gran intuïció revolucionària de la nostra època, «... become the media», a un petit anunci tan sols capaç de reproduir recintes de falsa participació, tribunes d'oradors que només són útils per expressar la impotència.

Ens toca triar a nosaltres:

Píndola blava, tot està en calma, ningú no se'n recordarà de res i continuarem junts cantant felços «un altre món és possible»

Píndola vermella,
entrem dintre a

sabotejar
MATRIX